

דף כה.

אה"ע סימן ג סעיף ב
עיין בסעיף הקודם

עין משפט ג.

יו"ד סימן שלא סעיף ב

עין משפט ד.

ב. ג. בזמן זהה אפיי' במקום שהחזיקו בו עולי בבל ואפיי' ביום עזרא אין חיוב תרומות ומעשרות מן התורה אלא מדבריהם^ט שאין בית כולם "שכি תבוואר" משמע ביתם כולם ולא בית מקצתן.

הגה: ויש חולקין^ע וסבירא להם דעתשו בארץ ישראל חייב חיב בתרומות ומעשרות מן התורה, אך לא נהגו כן.

יו"ד סימן שכבר סעיף ב

עין משפט ה.

ב. ג. אין חייבים בחלה מן התורה אלא בארץ ישראל בלבד, שנאמר "והיה באכלכם מלחת הארץ" ובזמן שכל ישראל שם שנאמר "בבואכם" בבייתם כולם^ט, ולא בית מקצתם, לפיכך חלה בזמן זהה גם בארץ ישראל אינה אלא מדבריהם.

ט. מר"ל ביבמות פ"ב ע"א דר"ל ס"ל כרבנן דק噫יל יחיד ורבים הלכה כרבים, הגם שקייל הלכה כובי יוחנן ל גבי ר"ל בפלוגתייו עצמן, עיין בבא ר הגולה אותן ז' מה"ה, ומה שכח השו"ע בסעיף א' דגם שלא בפני הבית חיבים בתו"מ זה כשכל ישראל יושבין עליה.

ע. טור בשם ר"י דפסק כרבי יוחנן, שלא שיך האי טעמא דביתם כולם אלא בחלה דכתיב בבואכם אבל לא לענייןתו"מ. ש"ך ס"ק ד.

ט. מכתובות כ"ה ע"א, ובנדנה מ"ז ע"א, ורמב"ם שם.

*****
את הספרים של הרב מ. אלחרד שLIGHT"א אב"ד בירושלים מעוטרים בהסכמתיהם של גdots ישראלי,
ניתן להציג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477